

не е възможно пророкъ да загине вънъ
34 отъ Иерусалимъ. ^ѳИерусалиме, Иерусалиме,
ты който пророцы-тъ избивашъ, и пра-
тены-тъ до тебе съ каменіе биешь; ко-
лко пжти поискахъ да съберъ чада-та ти,
както птица пицъ-тъ си подъ крылѣ, и
35 не рачихте. Ето остави ся ^ѡвамъ домъ-
тъ вашъ пустъ. И истинжъ ви казувамъ,
че нѣма да мя видите дори дойде ^ѡвръме-
то, когато ще речете: "Благословенъ кой-
то иде въ име-то Господне.

ГЛАВА 14.

1 И единъ събботжъ когато дойде той въ
кжщж-тъ на нѣкого си началника на Фа-
рисей-тъ да яде хлѣбъ, тѣ имахъ очи-тъ
2 си на него. И ето имаше прѣдъ него нѣ-
3 кой си человекъ красничавъ. И отвѣща
Иисусъ та говорѣше на законницъ-тъ и на
Фарисей-тъ и рече: "Позволено ли е да
4 цѣли нѣкой въ събботжъ? А тѣ мълчехъ.
5 И зѣ та го исцѣли и пуенжъ го. И от-
говори на тѣхъ и рече: "Кой отъ васъ,
яко бы паднжлъ оселъ-тъ или волъ-тъ
му въ ямъ, не бы го на часъ-тъ извлѣклъ
6 въ събботенъ день? И не можакъ на то-
ва да му отговорятъ.
7 Рече пакъ притчъ на званны-тъ, като
гледаше какъ избиратъ първы-тъ за сѣ-
8 деніе мѣста, и казуваше имъ: Когда тя
кани нѣкой на свадбжъ, не сѣдай на пър-
во-то мѣсто, да не бы да е призвать и
9 друго по почтенъ отъ тебе; И дойде
тойзи който е поканилъ и тебе и него, и
ти рече: Дай мѣсто на тогова; и тогазъ
начнешъ съ усамияваніе да захванешъ по-
10 слѣдно-то мѣсто. Но ^ѡкога ти поканятъ,
иди и сѣдни на послѣдно-то мѣсто, за да
ти рече, когда дойде тойзи който тя е при-
звалъ: Пріятелю, възлѣзъ по горѣ. То-
газъ щенъ има славжъ прѣдъ тѣзи които
11 сѣдятъ съ тебе наедно. Защото ^ѡвсякой
който възноса себе си ще ся смири, и
който ся смирява ще ся възнесе.
12 Казуваше и на тогова който го бѣше
призвалъ: Когда правивъ обѣдъ или ве-
черъ, недѣй кани пріатели-тъ си, ни бра-
тія-та си, ни роднины-тъ си, нито съсѣды
богаты; да не бы ты подобно и тѣ пока-
13 нили и ти бжде заплачено; Но когда пра-
вивъ угощеніе, поканивай ^ѡсиромасы, кло-
14 ны, хромы и слѣпы: И ще бждешь бла-
женъ; защото нѣматъ да ти платятъ; по-
неже ще ти бжде заплачено въ ^ѡвскре-
сеніе-то на праведны-тъ.
15 Това като чу единъ отъ сѣдащы-тъ съ

него, рече му: ^ѡБлаженъ който яде хлѣбъ
16 въ царство-то Божіе. А ^ѡтой му рече:
Нѣкой си человекъ направи вечерѣжъ го-
17 лѣмжъ и покани мнозина. И въ часъ-тъ на
вечерѣжъ-тъ ^ѡпроводи рабъ-тъ си да рече
на поканены-тъ: Елате, понеже всяко е
18 вече готово. И начнжхъ всички-тъ ^{като}
на единъ ^{умѣ} да ся отричатъ: Първый-тъ
му рече: Нивжъ купихъ, и нужджъ имамъ
да излѣзъ и да ^ѡидъ видѣжъ; молижъ ти си,
19 имай мя отреченъ. И другъ рече: Купихъ
петъ чѣта волове, и отхождамъ да ги
опытамъ; молижъ ти ся имай мя отреченъ.
20 И другъ рече: Оженихъ ся; и за това не
21 могъ да дойджъ. И когато си дойде тойзи
рабъ расказа на господаря си това. Тогази
ся разгнѣва стопанинъ-тъ и рече на рабъ-
тъ си: Излѣзъ скоро по улицы-тъ и пж-
тища-та на градъ-тъ, и доведи тука си-
ромасы-тъ и клосны-тъ и хромы-тъ и слѣ-
22 пы-тъ. И рече рабъ-тъ: Господарю, както
си заповѣдалъ станжъ, и оше мѣсто има.
23 И рече господарь-тъ на рабъ-тъ: Излѣзъ
на пхтища-та и по оградъ-тъ, и понуди
24 ги да влѣзжтъ, за да ся напълни домъ-тъ
ми. Защото ви казувамъ: "Че никой отъ
онѣхъ призваны-тъ человекъ нѣма да
вкуси отъ вечерѣжъ-тъ ми.
25 И ^ѡврътѣхъ съ него наедно народъ мно-
26 го, и обѣрижъ ся та имъ рече: "Ако иде
нѣкой при мене, ^ѡи не възненавиди бащъ
си, и майкѣ си, и женѣ си, и чада-та си,
и братія-та си, и сестры-тъ си, ^ѡа оше и
свой-тъ си животъ, не може да бжде мой
27 ученикъ. И ^ѡкойто не носи кръстъ-тъ си,
и не върви вѣлѣдъ мене, не може да ми
28 бжде ученикъ. Защото ^ѡкой отъ васъ когда
иде да съгради стѣлжъ, не сѣда първомъ
да прѣсмѣтне разноска-тъ ^{си}, да ли ще
29 има ^{попрѣчно-то} да го искара? Да не бы,
като положи основаніе-то, а не може по-
слѣ да го искара, да начинжтъ всички-тъ
30 които гледатъ да му ся подсмиватъ, И да
казуватъ: Тойзи человекъ начнъ да гра-
31 ди и не може да искара. Или кой царъ
като отхожда на бой противъ другъго
царя, не сѣда първомъ да размысли, въз-
можно ли е съ десетъ тысяцы да стои
на срещъ тогожъ който иде противъ него
32 съ двадесетъ? Ако ли не, то когда е той
оше далечъ, отпраща посланницы и моли
33 ся за миръ. Тѣй прочее всякой отъ васъ
който не ся отрече отъ всякий-тъ си
имотъ, не може да бжде мой ученикъ.
34 ^ѡДобро е соль-та; но ако соль-та ся раз-
35 вали, съсъ що ще ся поправи? Тя вече
не струва нито за земѣжъ-тъ, нито за торъ-

ѳ Мат. 23; 37.

ѡ Лев. 26; 31, 32. Псах. 69;
23. Нса. 1; 7. Дан. 9; 27.Мхх. 3; 12.
и Псах. 118; 26. Мат. 21; 9.
Мат. 11; 10. Гл. 19; 38.
Иван. 12; 13.

ѡ Мат. 12; 10.

ѡ Исх. 23; 5. Втор. 22; 4.
Гл. 13; 15.

ѡ Прит. 25; 6, 7.

ѡ Іов. 22; 29. Псах. 18; 27.
Прит. 29; 23. Мат. 23; 12.
Гл. 18; 14. Іак. 4; 6. 1
Пет. 5; 5.

ѡ Неем. 8; 10, 12.

ѡ Отк. 19; 9.

ѡс Мат. 22; 2.

с Прит. 9; 2, 5.

и Мат. 21; 43. 22; 8. Дѣян.
13; 46.і Втор. 13; 6. 33; 9. Мат.
10; 37.

ж Рим. 9; 13.

л Отк. 12; 11.

м Мат. 16; 24. Мар. 8; 34.

Гл. 9; 23. 2 Тим. 3; 12.

и Прит. 24; 27.

ѡ Мат. 5; 13. Мар. 9; 50.